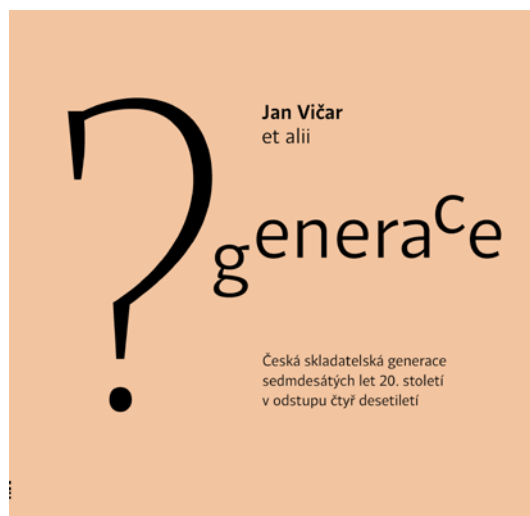

Tisková zpráva

Jan Vičar et alii: : GENERACE?

Česká skladatelská generace sedmdesátých let 20. století v odstupu čtyř desetiletí

Publikace je poctou české hudbě a jejím tvůrcům označovaným jako „skladatelská generace sedmdesátých let 20. století“. Přináší historické a teoretické studie, interpretační analýzy, esejistická zamyšlení i výsledky skladatelské ankety z let 1982 a 2017. Takto získaných přibližně 1200 odpovědí vytváří pestrý obraz estetických názorů a tvůrčích koncepcí 45 českých skladatelů v období proměny hudebních epoch a společenských systémů. Součástí knihy je CD s hudebními ukázkami.

V úvodní kapitole jsou vytyčeny hudebně estetické, sociologické, historické a teoretické rysy umělecké tvorby, které svědčí o tom, že pojednávání autoři – přes individuální tvůrčí poetiky a stylové rozdíly – svébytnou skladatelskou generaci vytvořili. Vlivem politických poměrů až na výjimky nezískali rozsáhlé zahraniční uznání, avšak ti nejvýraznější z nich (Ivana Loudová, Eduard Dřízga, Milan Slavický, Ladislav Kubík, Václav Riedlbauch, Miloš Štědroň, Štěpán Rak, Ivan Kurz, Otomar Kvěch, Sylvie Bodorová, Juraj Filas, Jiří Gemrot, Jaroslav Rybář, Jaroslav Šaroun, Vladimír Tichý, Michal Košut, Peter Graham, Jan Jirásek, Petr Kofroň, Emil Viklický, Jiří Pavlica aj.) se stali pilíři české tvůrčí hudební kultury posledních čtyř desetiletí. To přetrvalo až do současnosti, kdy již tato generace ze scény postupně odchází.

Přibližně dvě třetiny publikace jsou tvořeny skladatelskou anketou.

Na shodné otázky v ní odpovědělo v roce 1982 čtyřiatřicet a v roce 2017 třicet komponistů, a to většinou totožných. Výsledkem je závažný a místy až fascinující dokument, který bude důležitým pramenem pro budoucí úvahy o české skladatelské tvorbě a tvůrčí estetice ve druhé polovině 20. století.

Zhruba čtvrtinu publikace tvoří kapitoly opírající se o referáty přednesené na konferenci „Česká skladatelská generace sedmdesátých let 20. století v odstupu čtyř desetiletí“, konané 22. listopadu 2017. Pojednávají o několika příslušnících dané generace (Sylvie Bodorová, Milan Slavický, Eduard Dřízga, Eduard Spáčil, klarinetista a skladatel Jiří Hlaváč a jeho Barock Jazz Quintet), ale i o skladatelích jiných, s vymezenou tematikou souvisejících (Miloslav Kabeláč, Otmar Mácha, Jiří Teml, Miloš Bok aj.). V knize je rovněž přetištěno několik textů charakterizujících estetické názory (kdysi) mladých skladatelů, které byly publikovány v roce 1983 v časopisech *Hudební rozhledy* a *Opus musicum*.

Prof. PhDr. Mgr. Jan Vičar, CSc. (* 1949) se věnuje kompozici, muzikologii a pedagogické i organizační činnosti. Mimo jiné působil na Univerzitě Palackého v Olomouci, jako šéfredaktor časopisu *Hudební rozhledy*, publikoval řadu vědeckých studií a odborných knih, přednášel na amerických univerzitách a založil mezinárodní festival soudobé hudby MusicOlomouc. Jeho skladby jsou uváděny v České republice i v zahraničí a vydávány na CD i tiskem. Je profesorem katedry hudební teorie Hudební a taneční fakulty Akademie múzických umění v Praze a katedry hudební kultury Západočeské univerzity v Plzni.

Více informací o této publikaci i dalších edičních počinech Nakladatelství AMU (včetně e-shopu) najdete na adrese: www.namu.cz

Chcete-li knihu redakčně zpracovat, zažádejte si o recenzní výtisk.

[Eva Zavřelová / eva.zavrelova@amu.cz](mailto:eva.zavrelova@amu.cz)

NAMU